27/01/2019

«Η Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως συμπορεύεται με τα αιτήματα των καιρών και έχει οράματα δια το μέλλον»

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Στη διαχρονική προσφορά της Μητρός Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως αναφέρθηκε ο Οικουμενικός Πατριάρχης, κ.κ. Βαρθολομαίος, ο οποίος χοροστάτησε κατά τη Θεία Λειτουργία, που τελέστηκε, σήμερα, Κυριακή, 27 Ιανουαρίου, στο Φανάρι, εορτή της μνήμης του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, ενός από τους τρεις μεγάλους ιεράρχες και οικουμενικούς διδασκάλους της Εκκλησίας, τα ιερά λείψανα του οποίου βρίσκονται αποθησαυρισμένα στον πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό. Κατά την παράδοση,ο Οικουμενικός Πατριάρχης χοροστάτησε από το Παραθρόνιο, ενώ στον Πατριαρχικό Θρόνο είχε τοποθετηθεί η εικόνα του Ιερού Χρυσοστόμου.

Εκκλησιάστηκαν, οι Μητροπολίτες Μύρων Χρυσόστομος,Καλλιουπόλεως και Μαδύτου Στέφανος, Κυδωνιών Αθηναγόρας, Ιωαννίνων Μάξιμος, οι Επίσκοπο

Ταρτού Ηλίας και Αβύδου Κυριλλος, Άρχοντες Οφφικιάλιοι, πιστοί από την Πόλη και πλήθος προσκυνητών από το εξωτερικό.

Στην ομιλία του, ο Οικουμενικός Πατριάρχης αναφέρθηκε στην προσωπικότητα και το ανεκτίμητο πνευματικό έργο του προκατόχου του, Ιερού Χρυσοστόμου, ο οποίος οδηγήθηκε στην εξορία, όπου άφησε την τελευταία του πνοή, επειδή δεν δίστασε να στηλιτεύσει τα έργα και τις παρανομίες της κοσμικής εξουσίας της εποχής του. «Πολλάκις οι πολιτικοί και μάλιστα σε περιοχές, σε χώρες, μη δημοκρατικές δεν αρέσκονται και δεν αποδέχονται την κριτική. Και όταν ένας πνευματικός ηγέτης, σαν τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο, τολμήσει να ασκήσει κριτική, με κατάχρηση της εξουσίας, από μέρους της πολιτικής ηγεσίας, φυλακίζεται ή εξορίζεται ή και εξαφανίζεται. Έτσι και ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ο μεγάλος αυτός Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως και οικουμενικός διδάσκαλος, ευρέθη εις την Αρμενία, εις τα Κόμανα».

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στη σημερινή επέτειο των 70 ετών από την ενθρόνιση του αειμνήστου Οικουμενικού Πατριάρχου Αθηναγόρα, ο οποίος ανέλαβε σε συνθήκες ευοίωνες αλλά ύστερα από μερικά μόλις χρόνια τόσο το Πατριαρχείο όσο και το άμεσο ποίμνιό του βρέθηκαν αντιμέτωποι με δύσκολες καταστάσεις, όπως, μεταξύ άλλων, τα γεγονότα του Σεπτεμβρίου του ’55, «το

πογκρόμ εκείνο που κατέστρεψε ό,τι χριστιανικό», το κλείσιμο αργότερα της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης και τη συρρίκνωση της Ομογενείας.

«Το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, η άρχουσα και πάσχουσα Εκκλησία, αντέχει. Και μένει εδώ εδραία και αμετακίνητος, σας υποδέχεται, προσκυνεί τους Αγίους της και ενισχύεται από τους Αγίους της, ανάβει πάλι τις λυχνίες της Μικράς Ασίας, όχι μόνο των επτά Εκκλησιών της Αποκαλύψεως αλλά και πολλών άλλων σεβασμάτων και αγιασμάτων της πίστεώς μας, εις την Καππαδοκίαν, εις τον Πόντον, εις την Πέργαμον, εις την Έφεσονκ.ο.κ. Προάγουμε τους διαλόγους με τις άλλες Εκκλησίες, όπως ήταν το όραμα του Πατριάρχου Αθηναγόρου, αναζωογόνησε το Πατριαρχείον μας το Αυτόνομον της Εσθονίας, έδωσε το Αυτοκέφαλοντης Ουκρανίας. Πάντοτε συμπορεύεται με τα αιτήματα των καιρών, έχει οράματα δια το μέλλον, και, όσον εξαρτάται από αυτήν, η Εκκλησία Κωνσταντινουπόλεως εκπληρώνει εις το ακέραιον την οικουμενικήν της αποστολήν. Και, όπως θα έλεγεν ο Αλεξανδρινός ποιητής, ποτέ από το χρέος μη κινούσα».

Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος καλωσόρισε ομίλους προσκυνητών από τα Ιωάννινα, τη Λαμία καθώς και από την Θεσσαλονίκη, και συγκεκριμένα από την Ενορία Αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ, της Ιεράς Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως.

«Ο Μητροπολίτης Νεαπόλεως, λίαν αξιεπαίνως, εδημιούργησε αυτή την Ενορία δια τους σλαβόφωνους αδελφούς μας, τους επαναπατρισθέντας εις την Ελλάδα, μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ενώσεως, και δεν τους άφησε να ταλαιπωρούνται αλλά δημιούργησε αυτή την Ενορία όπου τελούνται οι Ακολουθίες κατά τα ήθη και τα έθιμά τους, στην γλωσσα τους, και ακολουθούν το Ιουλιανόν ημερολόγιον για να αποδειχθεί για μια ακόμα φορά ότι οι δεκατρείς ημέρες που χωρίζουν το Ιουλιανό από το Γρηγοριανό ημερολόγιο, δεν είναι θέμα πίστεως, όπως τις ανήγαγαν εις δόγμα πίστεως οι σχισματικοί παλαιοημερολογίται και εις την Ελλάδα και αλλού. Και τα τελευταία χρόνια βρήκαν και τον οικουμενισμό, για να ενισχύσουν τις θέσεις τους, και αποτειχίζονται από την Κανονική Εκκλησία και νομίζουν ότι εκεί, στις δεκατρείς ημέρες και στα υβρεολόγια εναντίον της Κανονικής Εκκλησίας και των λειτουργών της, θα βρουν την σωτηρία. Και πλανώνται πλάνην οικτράν».

Στη συνέχεια καλωσόρισε πολυπληθή όμιλο προσκυνητών από την Ιερά Μητρόπολη Κωνσταντίας και Αμμοχώστου της Εκκλησίας της Κύπρου, εξαίροντας την προσωπικότητα του Ποιμενάρχου τους, Μητροπολίτου Βασιλείου, και ιδιαιτέρως τον σεβασμό που αυτός δείχνει προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Ιδιαίτερη μνεία έκανε για τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου Χρυσόστομο, ο οποίος πριν λίγες ημέρες, σε δηλώσεις του, είπε ότι η Εκκλησία της Κύπρου είναι πάντοτε αφοσιωμένη στην Εκκλησία Κωνσταντινουπόλεως, αποκαλώντας την μάλιστα, «Μητέρα Εκκλησία».

«Ήθελε, ο Μακαριώτατος, να δείξει τα αισθήματά του και της Εκκλησίας του προς το Ιερόν τούτο Κέντρον της Ορθοδοξίας και τον ευγνωμονούμε και γι’ αυτό και για την στάση του εις την προετοιμασίαν και εις την διεξαγωγήν της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Τον Μακαριώτατο Κύπρου τον αποκαλώ πάντοτε λεβέντη διότι στέκεται στον λόγο του, διότι έχει μπέσα, όπως λέμε, έχει παρρησία. Αυτό που πιστεύει το λέει. Και τον ευγνωμονούμε, και τον καμαρώνουμε, και προσευχόμεθα για την υγεία του, η οποία εκλονίσθη τον τελευταίο καιρό. Ευχόμεθα με την χάριν και του Ιερού Χρυσοστόμου, που φέρει επαξίως το όνομά του, να γίνει σύντομα τελείως καλά και να συνεχίσει επί πολλά χρόνια ακόμη την πρωθιεραρχικήν διακονίαν και αποστολήν του».